

20 lat Polski w NATO

Dziś ważna rocznica w dziejach Polski. Przed dwudziestoma laty, 12 marca 1999 roku Polska, Czechy i Węgry jako pierwsze kraje z dawnego bloku wschodniego wstąpiły do NATO. W 2019 roku obchodzimy 20. rocznicę członkostwa Polski w Sojuszu Północnoatlantyckim.

Z tej okazji Ministerstwo Obrony Narodowej przygotowało specjalny spot.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=3&v=ti9AdtKf2S0

Wieloletnie starania dyplomatyczne Polski, jak również reformy przeprowadzone w sferze obronności zaowocowały przyjęciem Polski w poczet krajów członkowskich Sojuszu Północnoatlantyckiego. 12 marca 1999 roku w mieście Independence w Stanach Zjednoczonych minister spraw zagranicznych RP przekazał amerykańskiej sekretarz stanu dokument ratyfikacyjny Traktatu Północnoatlantyckiego. Dwadzieścia lat obecności Polski w NATO oznaczało dla żołnierzy Sił Zbrojnych RP czas wyťažonej służby i dynamicznego rozwoju. Wojsko Polskie było aktywne w tworzeniu struktur bezpieczeństwa NATO i uczestniczyło w wielu misjach wojskowych poza granicami kraju. Wejście do Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego wydatnie poprawiło bezpieczeństwo Polski. W 20. rocznicę akcesji do Sojuszu Północnoatlantyckiego, bez wątplenia możemy stwierdzić, że nasz kraj zbudował silną pozycję w NATO. Przeznaczając na siły zbrojne co najmniej 2 procent PKB oraz ponad 20 procent budżetu obronnego na modernizację armii, jesteśmy jednym z liderów Sojuszu. Zgodnie ze znowelizowaną w 2017 roku ustawą o modernizacji i finansowaniu sił zbrojnych RP, wydatki na obronność wzrosną do 2,5 procent PKB w roku 2030. W ciągu 20 lat Polska pokonała długą drogę, stając się jednym z liderów Sojuszu Północnoatlantyckiego. Przez ten czas zmieniły się również Siły Zbrojne i sposób ich postrzegania przez społeczeństwo. Armię nie tylko uzawodowiono, ale również zmodernizowano i dostosowano do standardów NATO. Nasze Wojsko dysponuje potencjałem i zdolnościami znacznie przewyższającymi te z którymi zaczęliśmy nasze starania o przyjęcie do Sojuszu. Stary sprzęt poradziecki zastąpiono nowoczesnymi rozwiązaniami na miarę możliwości i potrzeb dużego europejskiego państwa. Konsekwentnie wzmacniamy potencjał Sił Zbrojnych. Żołnierze to doskonale przygotowani profesjonaliści, świadomi swoich możliwości i roli jaką pełnią w służbie Ojczyźnie. Systematycznie wzrasta pozycja, jaką Polska zajmuje w Sojuszu. Potwierdził to największy w historii szczyt NATO zorganizowany w Warszawie w lipcu 2016 roku, na którym podjęto istotne dla bezpieczeństwa Polski i regionu postanowienia o wzmocnieniu wschodniej flanki NATO, w tym m.in. o ustanowieniu wysuniętej obecności wojskowej (enhanced Forward Presence). Polscy oficerowie, dyplomaci i pracownicy cywilni zajmują ważne stanowiska w Kwaterze Głównej NATO oraz w strukturach dowódczych Sojuszu. Siły Zbrojne RP wnoszą wymierny wkład w inicjatywy NATO – takie jak: wzmocniona Wysunięta Obecność na wschodniej i południowej flance, czyli eFP (ang. enhanced Forward Presence) i dostosowana Wysunięta Obecność, czyli tFP (ang. tailored Forward Presence). W inicjatywie eFP, Polska odgrywa szczególną rolę. Jest jednym z państw gospodarzy, jest również państwem delegującym swoje siły do jednej z grup. Tworzy na swoim terytorium wielonarodowe dowództwo dywizyjne w Elblągu, które ma zadanie koordynowania działań wszystkich grup eFP. Od czasu wstąpienia Polski do NATO na terytorium naszego kraju NATO uruchomiło następujące struktury sojusznicze: • MNC NE (Wielonarodowy Korpus Północ-Wschód w Szczecinie) – 1999; • JFTC (Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO w Bydgoszczy) – 2004; • 3NSB (3 Batalion Łączności NATO w Bydgoszczy) – 2010; • MP COE (Centrum Eksperckie Policji Wojskowej NATO w Bydgoszczy) – 2013; • NFIU (Jednostka Integracji Sił NATO w Bydgoszczy) – 2015; • CI COE (Centrum Eksperckie Kontrwywiadu NATO w Krakowie) – 2017; • MND NE (Wielonarodowa Dywizja Północ-Wschód w Elblągu) – 2017. Inwestycje w kluczową infrastrukturę, powołanie Centrum Szkolenia Sił Połączonych w Bydgoszczy, utworzenie Wielonarodowego Korpusu Północny Wschód czy Wielonarodowej Dywizji Północny Wschód, a także delegowanie polskich kontyngentów do kluczowych misji i operacji NATO to tylko przykłady rosnącego znaczenia Polski w Sojuszu Północnoatlantyckim. Obecność polskich żołnierzy (w ramach Partnerstwa dla Pokoju oraz pełnoprawnego członkostwa w NATO) w misjach zagranicznych prowadzonych pod flagą Sojuszu świadczy o tym, że troszczymy się o bezpieczeństwo w wymiarze regionalnym i globalnym. W ramach natowskich misji Polska brała aktywny udział w operacjach w Albanii (AFOR w latach 1995-1996), Kosowie (KFOR od 1999), Bośni i Hercegowinie (IFOR w 1995-1996 i SFOR w 1996-2004),

Afganistanie (od 2002 roku; misje ISAF i RSM), czy Iraku. Samoloty naszych Sił Powietrznych systematycznie chronią przestrzeń powietrzną Litwy, Łotwy i Estonii, a Marynarka Wojenna RP działała i działa aktywnie na rzecz bezpieczeństwa szlaków morskich na wodach całego świata. W 2005 - 2006 Polska niosła także pomoc inżynierską po trzęsieniu ziemi w Pakistanie. Od 2016 roku ponownie wzrasta liczba polskich żołnierzy na misjach zagranicznych. W konsekwencji postanowień szczytu NATO w Warszawie Polska skierowała w 2017 dwa kontyngenty do Rumunii i Łotwy (ok. 200-250 żołnierzy w każdym z Polskich Kontyngentów Wojskowych) w ramach wzmocnionej wysuniętej obecności (eFP) oraz dopasowanej wysuniętej obecności (tFP) na wschodniej flance Sojuszu. W latach 2017-2018 Polska pełniła rolę państwa wiodącego (w sile od 80 do 130 żołnierzy) w zakresie szkolenia personelu irackiego w naprawianiu i obsłudze sprzętu poradzieckiego w ramach misji NATO szkolenia i budowania zdolności w Iraku (NTCB-I). Wcześniej, od 2005 do 2009 roku, uczestniczyła w misji szkoleniowej NATO w Iraku (NTM-I). Aktualnie, oprócz służby na Łotwie i w Rumunii, Wojsko Polskie bierze udział w natowskich misjach: • KFOR w Kosowie (ok. 300 żołnierzy i cywilów); • Resolute Support Mission (RSM) w Afganistanie (od ok. 200 do ok. 400 żołnierzy); • NATO Mission Iraq (NMI; ok. 100 żołnierzy, w tym mobilny zespół treningowy, ochrona oraz pluton inżynierski); • Baltic Air Policing w państwach bałtyckich (ok. 140 żołnierzy w ramach 8 PKW, w tym 4 myśliwce F-16 wraz z pilotami oraz personelem naziemnym i zabezpieczającym); • Standing NATO Maritime Group 1 – ORP Pułaski. W Polsce odbywają się największe i najważniejsze ćwiczenia Sojuszu, takie jak „Noble Jump 2015”, „Brilliant Jump 2016”, czy wcześniej „Steadfast Jazz 2013”. Organizowana przez Polaków w cyklu dwuletnim „Anakonda” uzyskała status największego w regionie międzynarodowego ćwiczenia wojsk sojuszników i partnerskich. Siły Zbrojne RP poprzez uczestnictwo w operacjach, misjach i ćwiczeniach sojuszników osiągnęły pełną interoperacyjność.